

פרק ראשון פסחים אוור לארבעה עשר

מסורת הש"ם

הנחות הב"ח

גָּלִילֵין הַשְׁמָ"ס
ברשות ר' דה בבל לית
בזה ר' בריעיטה וכו' וה' הג' וכו'
לטמא דלא דילא דלא
שי' מיל' מיל' דלא דילא דלא
הוּמֶרֶת ר' דה אלל דם לא.
מומה פ' כמא דפיטעלן נז'
לומוטה דילא דילא טומען
דרוּלָה ומדון ומונטָה
נאכטער וזה נעל' דיל' דינ'
נ' ג' קה ממעין מ' טב' נעל'
ולאכן וכו' מיל' מיל' מומל' מומל'
ה' ה' ה' דיל' דיל' מומל' מומל'
מדכני מומל' מומל' סק' סק' ד'ס'
מדכני מומל' מומל' וכו' קרי
מדכני מומל' מומל' וכו' קרי
דא'י' למיל' דטומול' מומל'
מאנקן דהוּמֶרֶת סק' סק' סק'
קדיסין פמלה דהוּמֶרֶת סק' סק'

מוסך ר' שי
כלים תהוריין, אף גלגול
פקק ו כבלם, כגון
מתקין נמלחים צנאנטס
לצין הילטן, פקק גנגש
דקכני מתקין גל גונט מרכין
על פקקון גל גוינו (געל)
...). לאכבלין תמאן
אף גלוד פקק ו גולגולן
בגון מתקין ממלון צנאנטס
לצין אנטזיטון פקק גנגש
דקכני מתקין גונט, ממלון
חוינן ממלוחין, באלך
פקק נמי נברשות צהיל
מעלן

מוסך חסיפות

א. שנשתפו עוזרה. מום.
ב. דוחשי משקה
מדואיריה. טס. ג. וסתם
משקון בתי מטבחה נמי
שאובון הום. טום. ז' טס.
ד' מילן. ד' מפי דין.
פקק מים שאובין למקורה.
ויליאם ג'יימס סס. ד. ויליאם
לימינר דלאן כובל שאוב
אייריו איאל כשותה בו
אך שהיה חסר. דריין.
טום. סס. ז. כנום כנה
דרישות ורשות.
וין טום תלוי סס סגנון
ממס ווגומחת. ח' ווא לא
אתה לורי והבה. מום.
טלקן. ד' דודומן דעמן
אמור והרמאן שון בקרוקון.
טום. ז' טס. ט' רוכל

ברביעית. סס. יא. דאי במאים ע לח כלל אלא ודאי בעמ' גו מ' סאה במקום א' שיהיה להמשמענו ואע"ג דאן להם **במקום** "מוֹצְלָהּוּם" **"במקום"**.

בָּל דם לא. וְהִי מַלְכֶּה כָּס יְשֵׁא נָמֵר טַף הַפִּי כְּלִילָה דָּלָה
קדושים הַיְלָדִים לְמַיִם כְּלָמְלָאִים לְעֵיל שְׁלָמִים נְסִיךְ כְּמִיסְתָּרָן
כְּטִיבָה וְיַלְדָה פִּי חֲצֵל דָס פִּיכָּל דָמְמָעָה כְּגֻון דָס חַוְלָן הוּא צָעִיל
מְמַנֵּן² הוּא נָמֵך אַגְפָּנָל³ נָזָה: **אֲלֹא** דָהַי רַבְבִּיעַת דָהַי לְחַתְבָּל בָּה

ה' קיימנו נן ציעור טומחה מזקין גראונט ^ט כי מייל נטמא הולמי
בגמולה דלל עס (נקום ג':) נטמא ממה שסתם כי אין צו
שי ספק מסקה נטמא מהירות נלט טמא [ענין ט:] ותכליתו נכליתו
לאס אהוייס וטוך. צלהוין לאסמאס צבן נזון קטנומלה וצלהוין:
יליש ורכנן סוח דגורי נטו מזוס מסקה וזה צבן קטנומלה וזה
טומחה לנו דלהוינט דלט נטפלו עליס מרומה וקדושים לדתינו
ונומלהן דלהוינט: חור צו י' יודה מסיח לילען: אה' גמתקין
חווע עליין ציטטמו מזקין נטגען צביך ערלו מיטבעין קפיטו מזקין: אה' גאנַ
ונמה מוכו היל נטגען לסייעת מלהס וסיטיל ליכנן סוח: אה'
להוינט: רכני מילוי. דהמר גאנַ מענמלה הפי' הוכליין היל מזקין
ונודן בענין: צבאה טמא. סמקדעת טומחה מזקן דמי חנעת מטמא
שאן טומאתן מן החורה, אבל טומאת שץ' נטמא בגין נתמא וחוכן נתמא
יעי צו טומאת משקין שץ', ויא טומאת משקין דרוריית הד איה מה
היא. ואומרין חור בו י' יודה וואוקפה להאי דרביה וואמר אין מזקין
בור רבניה לעולם לא טמא דארויניאת היא. ואומרין חור בו י' יודה וואמר אין מזקין
נטמא גבר לא נתמא חוכן משקין הבאים מחמת ידים, נדרחו בירוי ועמדרה השמעה
נתמא גבר לא נתמא חוכן משקין הבאים מחמת ידים, נדרחו בירוי ועמדרה השמעה

רביינו חננאל